

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ivar Nørgaard: Man kan undre sig over, at der er et så skærende misforhold mellem den enorme, ja, næsten hektiske interesse, som vises disse lovforslag i Grønland, og så den næsten apatiske ligegyldighed, der vises dem herhjemme. Vi har i udvalget modtaget henvendelser fra et meget stort antal ansatte i Grønland, mens sagen så godt som ikke har været behandlet i den danske presse. Det er nok ikke så mærkeligt, at de, der er ansat efter tjenestemandsløvene på Grønland, interesserer sig for, hvordan deres fremtidige forhold skal ordnes. Men det er temmelig ejendommeligt, at man ikke interesserer sig mere for dette spørgsmål herhjemme, for der er tale om en hel del væsentlige principper.

For det første er det sådan, at lønningerne for tjenestemændene på Grønland ligger himmelvidt over lønningerne for almindelige grønlandske arbejdere, så langt over, at man uden at overdrive kan kalde lønskellet for et classeskel, og sådan at man meget let, hvis man boede i Grønland, ville komme til at betragte tjenestemænd som en slags herrefolk, der har tårnhøje lønninger sammenholdt med de grønlandske arbejdere og helt andre vilkår i det hele taget.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Vi må høre på, hvad det medlem, der står på talerstolen, har at sige.

Ivar Nørgaard: Derfor burde det også påkalde interesse, hvordan man indrettede lønningerne for disse tjenestemænd i fremtiden.

Det er sådan, at hvis man havde fulgt regeringens lovforslag fuldt ud, som de forelå ved første behandling, ville man have udvidet forskellen mellem arbejderne på Grønland på den ene side og disse tjenestemænd på den anden side, men man ville

oven i købet også have udvidet forskellen mellem lønninger for tjenestemændene på Grønland, både de hjemmehørende og de tilflyttede, og danske tjenestemænds lønninger.

Grunden til, at forskellen er så enorm, er først og fremmest, at vi fortsat ikke beskatter indkomsterne på Grønland. Det er derfor med enorm betænkelighed, vi i udvalget har set på ministerens forslag, og jeg er glad for at kunne sige, at det ikke kun var en betænkelighed, som medlemmer af mit parti har givet udtryk for, men som deltes af samtlige udvalgsmedlemmer.

Sagen er jo den, at tjenestemandssreformen her i landet forudsatte, at man gennemførte en vidtgående såkaldt bensanering, fjernelse af honorærer, og det må naturligvis også finde sted i Grønland. Vi ved endnu ikke, hvor langt man kan gå på dette område, og desværre er der indtil nu ikke tilstrækkelige oplysninger derom. Det har jo taget uendelig lang tid med de tilsvarende danske honorærer; det er først i dag, vi i lønningsrådet skal tage stilling til de seneste af disse honorærer, der er blevet lavet om til vederlag. Man må inderligt håbe, at der ikke kommer til at gå lige så lang tid med de grønlandske sager, som der er gået med de danske.

Det man kunne have ønsket, og som jeg også gjorde rede for under første behandling, var, at man samtidig med at gennemføre konsekvenserne af tjenestemandssreformen herhjemme og føre konsekvenserne til Grønland sørgede for at indføre skatter på Grønland, således at det, man kom til at sammenligne, var den disponible indkomst. Hvis det havde været tilfældet, ville der ikke være nogen rimelig grund til ikke fuldt ud at acceptere lovforslagene uden videre drøftelser. Men det er altså desværre ikke tilfældet.

Grønlandsministeren har kun kunnet sige til udvalget, at han fortsat arbejder på at indføre en indkomstskat på Grønland, men at det nærmeste, han kan komme, er en forventning eller forhåbning om, at en sådan indkomstskat bliver indført 1. april 1973.

Ud fra en erkendelse af dette forhold har vi i udvalget arbejdet med forskellige mulige løsninger, så at man kunne undgå at gøre lønskellet alt for stort, indtil der blev indført skatter. Vi har arbejdet med tanken